

Prelatens Meddelande

19/03 2026

PÅ VÄG MOT
100-ÅRSJUBILÉET
2028/30

PRELATENS MEDDELANDE
19/03 2026

Msgr Fernando Ocáriz

Copyright © 2026 Prelatura Sanctæ Crucis et Operis Dei

(All offentlig spridning, helt eller delvis, är förbjuden utan uttryckligt
tillstånd från upphovsrättsinnehavaren)

Pro manuscripto

www.opusdei.org

Índice

[Meddelande 19 mars 2026](#)

Rom, den 19 mars 2026

Mina kära: Må Jesus bevara mina döttrar och söner!

Allt är gjort och allt återstår att göra. Också på [den väg av förberedelse inför Verkets hundraårsjubileum](#) som vi nu går har denna mening, som den helige Josemaría begrundade så många gånger, väglett oss. Allt är gjort, eftersom Gud inspirerade Verket i vår Fader; allt återstår att göra, eftersom han alltid öppnar nya horisonter för oss i trohet mot ursprunget.

I dag firar vi den helige Josef, den universella Kyrkans och Verkets skyddspatron. Vår grundare brukade kalla honom «min fader och herre» och mindes honom som «mannen med det ständiga leendet och axelryckningen». Vi har så mycket att lära av honom! Som förebild och förebedjare hjälper han oss att vandra genom livet, med dess ljus och skuggor, sorger och glädjeämnen, och att bevara hjärtat fyllt av längtan efter kärlek och trohet.

Under den helige Josefs ledning vill jag åter tala med er om Verkets hundraårsjubileum. Den [10 juni 2021](#) informerade jag er om att firandet skulle omfatta de femhundra dagar som sträcker sig från den 2 oktober 2028 till den 14 februari 2030, som ett uttryck för enhet: kvinnor och män, lekmän och präster. Jag berättade också att en kommitté hade tillsatts för att ägna sig åt förberedelser och åt att organisera en process för att samla in förslag, något som återigen har låtit oss erfara det som don Javier så ofta insisterade på: Verket ligger i våra händer. Jag vill tacka kommittén och er alla för att ni har engagerat er och deltagit i denna process.

Som ni vet hade de senaste regionmötena temat "Vägen mot hundraårsjubileet". När jag tar del av denna veritabla kör av röster från nästan sjuttio länder tackar jag Gud för den anda av enhet och trohet som utgör grunden för den ständiga apostoliska och andliga förnyelse som vi vill leva, för att kunna svara på de utmaningar som varje tid ställs inför.

Unga och gamla, medlemmar i Verket, medarbetare, vänner och många människor som någon gång i livet har varit en del av Verket: ni har stannat upp för att överväga hur man i dag, med en dynamisk trohet, kan förverkliga den anda som den helige Josemaría tog emot från Gud för att tjäna Kyrkan.

En tacksam blick på det förflutna, åtföljd av en ödmjuk självvrannsakan, och en hoppfull blick mot framtiden – det är vad jag skulle vilja förmedla till er i detta meddelade, så att vi tillsammans kan leva hundraårsjubileet.

I era bidrag är det särskilt tre områden i vårt liv mitt i världen som framträder med tydlighet: **familjen, arbetet och utbildningen**. När man läser era tankar om familjen märks en förnyad önskan att varje hem ska vara en verklig "huskyrka", en återspeglings av hemmet i Nasaret.

På samma sätt har ni betonat att arbetet inte bara är en mänsklig uppgift utan också en plats för ett personligt möte med Jesus Kristus. De ständiga förändringarna som pågår i yrkeslivet och samhället utmanar oss att finna sätt för evangeliet att genomsyra arbetets syfte och bidra till att göra arbetsrelationerna och alla former av arbete mer mänskliga, och därmed kristna, så att det dagliga arbetet förvandlas till en generös och meningsfull tjänst.

Den utbildning vi får är en drivkraft att bli mer lika Kristus och att ge världen liv inifrån.

Under de kommande åren kommer man fortsätta att arbeta med detta värdefulla material, som sammanfattar allas förhoppningar och behov. Läget i Kyrkan och samhället väcker på samma gång entusiasm och oro, och vi ser att Guds nåd fortsätter att verka. Verket står, som en del av Kyrkan, aldrig vid sidan av denna världens växlingar.

Utöver [processen med att anpassa stadgarna](#) – som började för nästan fyra år sedan och fortfarande utreds i den Heliga stolen – har vi många utmaningar och möjligheter att tjäna Kyrkan så som hon vill bli tjänad i dag.

Vi kommer att gå denna väg fyllda av tacksamhet mot Gud när vi ser hur antalet människor som söker Gud och deltar i i olika former av utbildning, genom att vänskapsband knyts, växer. På samma sätt ökar antalet omvändelser och nya apostoliska initiativ.

Samtidigt saknas det i denna kontinuitetens fas inte utmaningar, av samma slag som alla kristna möter. Till exempel kan man i de flesta regioner notera svårigheter med att få unga människor att uppfatta skönheten i kallelsen till apostoliskt celibat.

Vi kommer också med tiden att behöva ta itu med svårigheten att ersätta de äldre, både lekmän och präster. Detta gör det nödvändigt att i varje region försöka finna nya sätt att fullgöra vårt uppdrag. Denna situation kommer – såsom enhälligt har påpekats vid regionmötena – att kräva ett prioriterat fokus på det apostoliska arbetet bland unga och att supernumerarierna får en verklig ledarroll, genom att fortsätta förbättra deras utbildning så att vi alla kan stå i frontlinjen för detta finförgrenade apostolat, öppna åt alla håll.

Det har gått nästan fem år sedan jag skrev det första meddelande till er om hundraårsjubileet, och vi närmar oss nu firandet. I samråd med Centralrådet och Generalrådet föreslår jag att vi förbereder oss andligen inför denna stund genom att betrakta de första kristnas

exempel: män och kvinnor av alla slag och ursprung som vittnade om sin tro på Jesus Kristus tills de förvandlade samhället.

Vår Fader påminde om att »om man vill ha något att jämföra med för att förstå Opus Dei kan man tänka på de första kristna. De tog sin kristna kallelse på allvar och strävade uppriktigt efter att uppnå den helighet som de blivit kallade till genom dopet, denna enkla och samtidigt upphöjda verklighet. Utåt sett var det inget som skilde dem från övriga medborgare.« ([Samtal](#), nr 24).

Mot denna bakgrund skulle jag önska att vi under de kommande åren mer ingående reflekterar över några centrala aspekter av Opus Deis anda, som den helige Josemaría sammanfattade i formuleringar och uttryck som vi känner till och som för oss utgör både en gåva och en uppgift.

Den 19 februari i år framhöll Leo XIV, under ett möte med präster, Jesu ord till den samariska kvinnan: »Om du kände Guds gåva« (Joh 4:10). Och påven kommenterade: »Gåvan är som vi vet också en inbjudan att ta ett kreativt ansvar (...). Med vår kreativitet och våra karismer är vi kallade att samarbeta med Guds verk. I detta avseende är de ord som aposteln Paulus riktar till Timotheos upplysande: ”Påminn dig att blåsa liv i den nådegåva från Gud som finns i dig ” (2 Tim 1:6)«.

Att återuppliva Guds gåva är vad vi särskilt önskar göra under de kommande åren. Konkret föreslår jag att vi mellan den 2 oktober 2026 och den 2 oktober 2027 fördjupar oss i tanken att vara kontemplativa mitt i världen, ett uttryck med vilket vår Fader sammanfattade många delar av Opus Deis anda: det gudomliga barnskapet, mässan som centrum och rot i vår tillvaro, värdet av det vanliga livet och skönheten i att upptäcka att det finns »något gudomligt« dolt i de mest vardagliga verkligheterna i arbetet, familjen och samhällslivet.

Under det följande året, fram till hundraårsjubileets början den 2 oktober 2028, skulle jag önska att vi ännu mer har den helige Josemarías undervisning om vänskap och förtrolighet för ögonen, så att var och en av oss blir »Kristus som går förbi« för våra medmänniskor, samtidigt som vi upptäcker honom i dem.

I vår kallelse är vänskapen den privilegierade platsen för evangelisation, eftersom vi genom vänskapens band delar evangeliet från hjärta till hjärta.

Slutligen, från den 2 oktober 2028 till den 14 februari 2030, inbjuder jag er att meditera över arbetet, utifrån sekulariteten, med utgångspunkt i den helige Josemarías tanke: »Helga arbetet, helga oss genom arbetet, helga andra genom arbetet«, och därigenom inspirera världen till att formas efter Jesu hjärta.

Den helige Josemarías budskap om arbetet får ett särskilt värde när själva idén om arbetet som en plats för helgelse ifrågasätts, och när teknologiska och kulturella förändringar i hög grad påverkar människorna. I detta sammanhang kommer många, med Guds nåd och genom vårt exempel – trots våra personliga begränsningar och brister – att finna Kristus i sina liv och få dem fyllda av mening.

Under de kommande åren kommer vi att förbereda oss andligen genom att reflektera över dessa tre centrala budskap från den helige Josemaría, med önskan att bättre tjäna de människor i vår närhet, Kyrkan och hela samhället. Vår Fader såg sina döttrar och söner som »fridens och glädjens sädesspridare«. Vi vill förverkliga denna dröm.

Låt oss fortsätta be för dessa intentioner, i samklang med vår Faders ständiga uppmaning: »Sedan vårt Verks början har jag inte tröttnat på att undervisa om samma sak: det enda vapen vi har är bönen, att be dag och natt. Och nu upprepar jag samma sak för er igen: be!, be!, det är verkligen nödvändigt« (Brev 28/3 1973, nr 5).

Den helige Josefs liv kretsade kring att betrakta, älska och värna om Jesus och Maria, utifrån hans ställning som familjefader och arbetare i Galileen. Vi ber honom att följa oss på denna väg mot hundraårsjubileet.

Som är naturligt, även i detta sammanhang, låt oss uppriktigt förena oss med påvens bön för fred i världen, som genomsyras av så mycket krig och förstörelse i många länder och bland många folk, och låt oss sträva efter att i vår omgivning vara fredens instrument. Må Jesu Kristus, Fredens Furste, förbarma sig över vår värld, må hans nåd trösta dem som lider och må den omvandla det hat som många hyser i sina hjärtan till känslor av kärlek och förlåtelse.

Med all min kärlek välsignar er
er Fader

Fernando